ISSN 2078-5615. Вісник Львівського університету. Серія хімічна. 2024. Випуск 65. С. 102–110 Visnyk of the Lviv University. Series Chemistry. 2024. Issue 65. P. 102–110

УДК 546:548.736.3

КЕРАМІЧНИЙ МАТЕРІАЛ В₄С: СИНТЕЗ МЕТОДОМ ІСКРОПЛАЗМОВОГО СПІКАННЯ

А. Іванушко^{*}, Р. Гладишевський

Львівський національний університет імені Івана Франка, вул. Кирила і Мефодія, 6, 79005 Львів, Україна ^{*}e-mail: andriana.ivanushko@lnu.edu.ua

Синтез керамічного матеріалу виконали іскроплазмовим спіканням (2 000 °С, 70 МПа) порошку борокарбіду B_4C з середнім розміром зерен 1,2 мкм. Результати скануючої електронної мікроскопії, енергодисперсійної рентгенівської спектроскопії та рентгенівської дифракції засвідчили однофазність отриманого матеріалу. Визначили склад фази, параметри елементарної комірки та координати атомів у її структурі: $B_{13,12(2)}C_{1,75(1)}$; *R-3m*, a = 5,60333(15) Å, c = 12,0926(5) Å; B1 18*h* 0,44196(16) –*x* 0,04756(17), $B_{iso} = 1,38(5)$ Å²; B2 18*h* 0,50683(17) –*x* 0,1926(2), $B_{iso} = 1,58(4)$ Å²; C 6*c* 0 0 0,1209(7), $B_{iso} = 1,38(12)$ Å², K3П = 0,877(5); B3 6*c* 0 0 0,102(7), $B_{iso} = 1,38(12)$ Å², K3П = 0,123(5); B4 3*a* 0 0 0, $B_{iso} = 1,38(12)$ Å², K3П = 0,877(5). Твердість матеріалу, виміряна методом Віккерса, становить 32,6 ГПа за відносної густини 99,5 %.

Ключові слова: борокарбід, іскроплазмове спікання, рентгеноструктурний аналіз, кристалічна структура, твердість.

DOI: https://doi.org/10.30970/vch.6501.102

1. Вступ

Розвиток інструментарію у галузі матеріалознавства надає нові можливості для розробки і виробництва матеріалів з унікальними властивостями, які широко застосовуються в різних галузях промисловості. Одним із таких є кераміка на основі борокарбіду B_4C . Цей матеріал має високу твердість, термічну стійкість, низьку густину, що робить його ідеальним кандидатом для застосувань у будівництві, гірничій справі, медицині, виробництві елементів індивідуального та колективного захисту.

Борокарбід з ідеалізованою формулою B_4C [1] – сполука, яка має високу температуру плавлення 2 450°C [2], утворюється з розплаву та володіє широкою областю гомогенності 15 ат. %, що пояснює різний запис її хімічної формули [3]: $B_{0,9}C_{0,1}$ [4], $B_{13}C_2$ [5], $B_{12}C_3$ [6] тощо.

Синтезувати B_4C можна різноманітними методами, в тім числі іскроплазмовим спіканням, яке є одним із найбільш перспективних методів отримання матеріалу. Іскроплазмове спікання дає змогу швидко консолідувати керамічні матеріали на основі тугоплавких сполук за температур набагато нижчих, ніж у разі гарячого пресування чи спікання у печах опору, завдяки чому отримують матеріал з унікальними характеристиками, зокрема з максимальним ущільненням [7].

© Іванушко А., Гладишевський Р., 2024

2. Матеріали та методика експерименту

Синтез кераміки проводили з порошку борокарбіду B_4C методом іскроплазмового спікання. Порошок поміщали у графітову прес-форму діаметром 20 мм і спікали у машині FAST/SPS (DSP 507, Dr. Fritsch) з використанням багатостапного процесу (рис. 1). Для визначення стійких контактів між частинками порошку і графітовою прес-формою зразок нагрівали до температури 400 °C і створювали тиск 7 МПа упродовж 5 хв. Щоб забезпечити дегазацію зразку, видалити всі сторонні домішки (наявні у вихідному порошку), зразок нагрівали до 1 800 °C зі швидкістю нагріву 100 °C/хв і витримували 6 хв у вакуумі за тиску 7 МПа. Потім підвищували тиск до 70 МПа, одночасно підвищуючи температуру до максимальної – 2 000 °C, витримували впродовж 7 хв, після чого зразок охолоджували до кімнатної температури. Температуру вимірювали пірометром на внутрішній поверхні верхнього графітового пуансона.

Fig. 1. Technological scheme of the synthesis

Для визначення якісного та кількісного хімічного складу вихідної речовини та синтезованого матеріалу використовували скануючий електронний мікроскоп Tescan Vega 3 LMU з використанням енергодисперсійного рентгенівського аналізатора Oxford Instruments Aztec ONE (детектор X-Max^N20). Отримані зображення проаналізували за допомогою програмного забезпечення ImageJ [8], що дало змогу оцінити розмір зерен B_4C .

Для вихідного порошку B₄C проводили диференціальний термічний аналіз у інертній атмосфері на термоаналізаторі STA PT1600 (Linseis International).

Метод рентгенівської порошкової дифракції використовували для визначення фазового складу зразка. Розрахунки проводили за масивами рентгенівських дифракційних даних, отриманих на порошковому дифрактометрі HZG-4 (проміння Cu Kα). Індексування та розрахунки дифрактограм виконували з використанням програм WinXPOW [9] та WinCSD [10]. Масив експериментальних даних рентгеноструктурного аналізу використовували для визначення та уточнення кристалічної структури сполуки за допомогою пакета програм FullProf Suite [11]. Відносну густину кераміки визначали методом гідростатичного зважування, вимірюючи експериментально густину зразка та порівнюючи її з теоретичною (обчисленою за результатами уточнення структури з даних рентгенівської дифракції).

Твердість вимірювали алмазним пірамідальним індентором із кутом при вершині піраміди 136° та навантаженням 1 кгс (9,807 Н) на поверхню зразка (твердометр NOVOTEST TS-MKV1). Значення твердості розраховують з довжини діагоналі відбитка піраміди за формулою:

$$HV = \frac{F}{S} = \frac{2Fsin(\frac{\Theta}{2})}{d^2} = \frac{1,854F}{d^2},$$

де HV – твердість за Віккерсом (кгс/мм²); F – навантаження (H); S – площа поверхні відбитка піраміди (мм²); Θ – двогранний кут при вершині піраміди (136 °); d – середньоарифметичне значення довжини обох діагоналей відбитка піраміди (мм), виміряних після зняття навантаження.

2. Результати експерименту та їх обговорення

За результатами скануючої електронної мікроскопії зі збільшенням в 6 000 разів (рис. 2) визначено, що середній розмір зерен В₄С становив 1,2 мкм.

Рис. 2. СЕМ-зображення вихідного порошку В₄С (ліворуч – у вторинних електронах, праворуч – у зворотно розсіяних електронах). Fig. 2. SEM-image of the initial B₄C powder (left – SE, right – BSE).

Проведено диференціальний термічний аналіз зразка порошку B₄C за нагрівання до температури 1 100 °C та охолодженням до кімнатної. На термограмі піків не зафіксовано, отж, фазові перетворення чи хімічні реакції не відбувались.

Методами скануючої електронної мікроскопії та енергодисперсійної рентгенівської спектроскопії досліджено синтезований керамічний матеріал B₄C. Отримано СЕМ-зображення та елементний розподіл у цьому зразку (рис. 3), що засвідчують однофазність отриманого матеріалу.

Рис. 3. СЕМ-зображення (ліворуч – у вторинних електронах, праворуч – у зворотно розсіяних електронах) та елементний розподіл для кераміки B₄C Fig. 3. SEM-image (left – SE, right – BSE) and element mapping for the B₄C ceramic

Методом рентгенівської порошкової дифракції підтверджено, що отриманий матеріал однофазний (рис. 4). Результати уточнення кристалічної структури фази методом Рітвельда, визначені координати, ізотропні параметри зміщення атомів і коефіцієнти заповнення позицій наведено в табл. 1, 2.

2~~0 (°)~~

Рис. 4. Експериментальна (точки), розрахована (лінія) та різницева рентгенівські дифрактограми керамічного матеріалу B₄C Fig. 4. Experimental (dots), calculated (line) and difference X-ray diffraction patterns

of the B₄C ceramic material

Таблиця 1

Умови експерименту та результати уточнення кристалічної структури фази *Table 1*

Experimental conditions and a	esults of the refi	inements of the crysta	al structure
-------------------------------	--------------------	------------------------	--------------

Склад фази	$B_{13,12(2)}C_{1,75(1)}$
Структурний тип	B ₁₃ C ₂
Символ Пірсона	hR51
Просторова група	R-3m
Параметри елементарної комірки, Å	a = 5,60333(15), c = 12,0926(5)
Об'єм комірки V, Å ³	328,809(18)
Кількість формульних одиниць Z	3
Густина D_{X} , г·см ⁻³	2,468
Фактори достовірності	$R_{\rm B} = 6,95$ %, $R_{\rm p} = 6,10$ %, $R_{\rm wp} = 8,04$ %

А. Іванушко, Р. Гладишевський ISSN 2078-5615. Вісник Львівського університету. Серія хімічна. 2024. Випуск 65

Таблиця 2

Координати, ізотропні параметри зміщення атомів і коефіцієнти заповнення позицій для структури фази В_{13,12(2)}C_{1,75(1)}

Table 2

107

Atomic coordinates, isotropic displacement parameters, and site occupancies for the $B_{13,12(2)}C_{1,75(1)}$ phase

Атом	ПСТ	x	у	z	B_{i30} , Å ²	КЗП
B1	18 <i>h</i>	0,44196(16)	0,55804(16)	0,04756(17)	1,38(5)	1
B2	18 <i>h</i>	0,50683(17)	0,49317(17)	0,1926(2)	1,58(4)	1
С	6 <i>c</i>	0	0	0,1209(7)	1,38(12)	0,877(5)
B3	6 <i>c</i>	0	0	0,102(7)	1,38(12)	0,123(5)
B4	3 <i>a</i>	0	0	0	1,38(12)	0,877(5)

ПСТ – правильна система точок; КЗП – коефіцієнт заповнення позиції; зв'язані параметри: КЗП(C) = КЗП(B4), КЗП(B3) = 1-КЗП(C,B4).

Борокарбід В_{13,12(2)}С_{1,75(1)} має тригональну (ромбоедричну) кристалічну структуру (рис. 5), яка описується просторовою групою *R*-3*m*. Структура побудована з ікосаедрів В₁₂, що складаються з атомів бору в положеннях В1 і В2 (δ (B1-B1) = 1,8260(14) Å, δ (B1-B2) = 1,855(2) Å, δ (B1-B2) = 1,863(3) Å, δ (B2-B2) = 1,7968(16) Å), а також лінійних груп С-В-С (положення В4) або двох атомів В (положення В3), що розташовані вздовж кристалографічного напрямку [001]. Між собою ікосаедри В₁₂ зв'язані атомами бору (δ (B1-B1) = 1,610(2) Å) та через ланцюги B-C-B (δ (B2-C) = 1,5697(17) Å) у тривимірний каркас. Відстань між двома атомами в положенні В3 (δ (B3-B3) = 2,47(12) Å) є більшою за суму радіусів атомів. Всі зв'язки між атомами у структурі є ковалентними, що пояснює їхню міцність, а звідси високу твердість і термічну стійкість борокарбіду (ковалентні радіуси *r*(B) = 0,82 Å, *r*(C) = 0,77 Å; атомні радіуси *r*(B) = 0,98 Å, *r*(C) = 0,914 Å [12]).

Міжатомні відстані у кристалічній структурі В_{13,12(2)}С_{1,75(1)} наведено у табл. З.

Рис. 5. Кристалічна структура B₄C (атоми В – помаранчеві, атоми C – сині) Fig. 5. Crystal structure of B₄C (B atoms – orange, C atoms – blue)

Таблиця 3

Table 3

Міжатомні відстані у кристалічній структурі В_{13,12(2)}С_{1,75(1)}

	Атоми	Відстань δ , Å
B1	1 B1	1,610(2)
	2 B1	1,8260(14)
	2 B2	1,855(2)
	1 B2	1,863(3)

Interatomic distances in the crystal structure of $B_{13.12(2)}C_{1.75(1)}$

B1	1 B1	1,610(2)
	2 B1	1,8260(14)
	2 B2	1,855(2)
	1 B2	1,863(3)
B2	1 C	1,5697(17)
	1 B3	1,62(2)
	2 B2	1,7968(16)
	2 B1	1,855(2)
	1 B1	1,863(3)
С	1 B4	1,462(8)
	3 B2	1,5697(17)
B3	3 B2	1,62(2)
	1 B3	2,47(12)
B4	1 C	1,462(8)

Відносна густина синтезованого керамічного матеріалу B₄C, визначена експериментальним шляхом, становить 99,5 %.

За результатами вимірювання твердості методом Віккерса для лабораторного прототипу керамічного матеріалу В₄С визначено твердість цього матеріалу – 32,6 ГПа.

3. Висновки

Керамічний матеріал B₄C синтезовано методом іскроплазмового спікання (2 000 °C, 70 МПа) і досліджено його рентгенівським фазовим та структурним аналізами, скануючою електронною мікроскопією, енергодисперсійною рентгенівською спектроскопією, диференціальним термічним аналізом, гідростатичним вимірюванням густини та вимірюванням твердості методом Віккерса.

Борокарбід B₄C (уточнений склад B_{13,12(2)}C_{1,75(1)}) є надзвичайно твердим матеріалом (твердість 32,6 ГПа) завдяки сильним ковалентним зв'язкам у тривимірній кристалічній ґратці (δ (B-B) = 1,610(2)-1,863(3) Å, δ (B-C) = 1,462(8) Å).

Метод іскроплазмового спікання ϵ одним з кращих методів синтезу кераміки В₄С з високим значенням відносної густини (99,5 %).

- 1. *Clark H. K., Hoard J. L.* The crystal structure of boron carbide // J. Am. Chem. Soc. 1943. Vol. 65. P. 2115–2199. DOI: http://doi.org/10.1021/ja01251a026
- 2. *Villars P.* Pauling File. Inorganic Materials Database and Desing System. Binaries Edition. 2001.
- Villars P., Cenzual K. (Eds.). Pearson's Crystal Data Crystal Structure Database for Inorganic Compounds, Release 2023/24, ASM International, Materials Park (OH).
- Morosin B., Kwei G. H., Lawson A. C., Aselage T. L., Emin D. Neutron powder diffraction refinement of boron carbides Nature of intericosahedral chains // J. Alloys Compd. 1995. Vol. 226. P. 121–125. DOI: https://doi.org/10.1016/0925-8388(95)01585-X
- Zhang S., Lu W., Wang C., Shen Q., Zhang L. Synthesis and characterization of B₁₃C₂ boron carbide ceramic by pulsed electric current sintering // J. Ceram. Int. 2012. Vol. 38. P. 895–900. DOI: https://doi.org/10.1016/j.ceramint.2011.05.036
- Hosoi S., Kim H., Nagata T., Kirihara K et al. Electron density distributions in derivative crystals of α-rhombohedral boron // J. Phys. Soc. Jpn. 2007. Vol. 76. No. 4. P. 044602-1–044602-8. DOI: https://doi.org/10.1143/JPSJ.76.044602
- Anselmi-Tamburini U. Spark Plasma Sintering // Encyclopedia of Materials: Technical Ceramics and Glasses. Ed. Pomeroy M., Elsevier. 2021. Vol. 1. P. 294–310. DOI: https://doi.org/10.1016/B978-0-12-803581-8.11730-8
- 8. *Rasband W.* ImageJ (Version 1.51) // National Institute of Mental Health, Bethesda, Maryland, USA. https://imagej.nih.gov/ij/index.html
- 9. STOE *WinXPow* (Version 2.21). Darmstadt: Stoe & Cie, 2005.
- 10. Akselrud L., Grin Yu. WinCSD: software package for crystallographic calculations (Version 4) // J. Appl. Crystallogr. 2014. P. 47.
- 11. *Rodríguez-Carvajal J.* Recent developments of the Program *FULLPROF //* Commission on Powder Diffraction (IUCr), Newsletter. 2001. Vol. 26. P. 12–19.
- 12. *Gladyshevskii R. E., Pukas S. Ya.* Applied Crystal Chemistry. Workshop. Fourth edition, supplemented // Ivan Franko National University of Lviv. 2022. 126 p. (in Ukrainian).

B4C CERAMIC PREPARED BY SPARK PLASMA SINTERING

A. Ivanushko^{*}, R. Gladyshevskii

Ivan Franko National University of Lviv, Kyryla i Mefodiya St. 6, 79005 Lviv, Ukraine *e-mail: andriana.ivanushko@lnu.edu.ua

Ceramic material was prepared by spark plasma sintering (2000°C, 70 MPa) of boron carbide B₄C powder with an average grain size of 1.2 µm. The B₄C ceramic was studied by X-ray powder diffraction, scanning electron microscopy, energy-dispersive X-ray spectroscopy, and differential thermal analysis. The results confirmed the single-phase nature of the obtained material. The refined composition, unit-cell parameters, and atomic coordinates of the structure are as follows: B_{13,12(2)}C_{1.75(1)}, *R*-3*m*, *a* = 5.60333(15) Å, *c* = 12.0926(5) Å; B1 18*h* 0.44196(16) –*x* 0.04756(17), B_{iso} = 1.38(5) Å²; B2 18*h* 0.50683(17) –*x* 0.1926(2), B_{iso} = 1.58(4) Å²; C 6*c* 0 0 0.1209(7), B_{iso} = 1.38(12) Å², Occ. = 0.877(5); B3 6*c* 0 0 0.102(7), B_{iso} = 1.38(12) Å², Occ. = 0.877(5); R_B = 6.95 %, R_p = 6.10 %. The hardness of the synthesized ceramic, measured by the Vickers method, was 32.6 GPa. The relative density was 99.5 %.

Keywords: boron carbide, spark plasma sintering, X-ray diffraction, crystal structure, hardness.

Стаття надійшла до редколегії 22.07.2024 Прийнята до друку 09.09.2924